

Forslaget præciserer, at der tidligst kan bevilges saneringsboligsikring, når der foreligger en godkendt saneringsplan, og at en lejer ikke er berettiget til boligsikring efter denne bestemmelse til en lejlighed, som husstanden flytter til efter 2 år efter første anvisning af en erstatningsbolig.

Efter den gældende lovs § 24 nedsættes boligsikringen hvert år med 10 pct. respektive 20 pct., afhængigt af om forskellen mellem lejen i den hidtidige bolig og lejen i erstatningsboligen på indflytningstidspunktet overstiger 1/4 af husstandsindkomsten.

Boligsikringen beregnes på grundlag af forskellen mellem hidtidig leje og den til enhver tid værende leje. Dette gælder også, såfremt saneringen eller byfornyelsen gennemføres etapevis, idet fremtidige lejestigninger i dette tilfælde må fordeles ved beregningen af de to eller flere boligsikringsydelse, der aftrappes uafhængigt af hinanden.

Flere kommuner har givet udtryk for, at en sådan ordning er vanskelig at administrere.

Det foreslås derfor, at der i de tilfælde, hvor der skal ske samtidig aftrapning af to eller flere sanerings- eller byfornyelsesboligsikringsydelser, foretages en »fastfrysning« af de ydelser, hvor aftrapningen allerede er påbegyndt, idet der sker en beregning af, hvad ydelsen vil udgøre i resten af aftrapningsperioden, når lejen på »fastfrysningstidspunktet« lægges til grund. Fremtidige lejestigninger henføres således kun til den seneste boligsikringsydelse og indgår kun i aftrapningen af denne ydelse. Den samlede boligsikring kommer herefter til at bestå af den nye sanerings- eller byfornyelsesboligsikring plus det beløb, der på »fastfrysningstidspunktet« er beregnet for hvert enkelt år, og som vedrører de tidligere lejeforhøjelser. Samtidig foreslås, at der for sanerings- og byfornyelsesboligsikring, som en lejer bliver berettiget til den 1. januar 1987 eller senere, kun kan ske nedsættelse af ydelsen med 20 pct. hvert år.

Efter den indtil 1. januar 1983 gældende bestemmelse i boligsikringsloven blev der foretaget fradrag for overskydende værelser, såfremt der skete anvisning i en lejlighed med mere end ét værelse mere end antallet af husstandsmedlemmer. Med boligstøttelovens vedtagelse ændredes denne bestemmelse, således at der kun foretages fradrag for overskydende værelser, såfremt husstanden anvises i en større lejlighed, og der i lejligheden er mere end ét rum mere end antallet af husstandsmedlemmer. I overensstemmelse med arealnormens indførelse, jf. forslaget nr. 14, foreslås, at arealnormen også anvendes, ved beregning af sanerings- og byfornyelsesboligsikring.

Den gældende regel om, at en lejer ikke kan kræve boligsikring efter § 24, når der kan opnås en tilsvarende eller større støtte efter de almindelige regler, fortolkes i øjeblikket efter aftale med Kommunernes Landsforening således, at når en lejer har ansøgt om boligsikring efter § 24, og der kan opnås en tilsvarende eller større ydelse efter de almindelige boligstøtteregler, skal der gives lejeren adgang til at vælge, hvilken ydelse der ønskes. Dette åbner mulighed for, at lejeren kan vælge den indkomstafhængige sanerings- eller byfornyelsesboligsikring, selvom den almindelige indkomstafhængige boligstøtte er størst, f.eks. i tilfælde, hvor lejeren har en forventning om, at husstandsindkomsten på længere sigt vil blive så høj, at den indkomstafhængige boligstøtte vil blive mindre end sanerings- eller byfornyelsesboligsikringen.

Til nr. 17

Bestemmelsen svarer til § 46 i lov om byfornyelse og boligforbedring og foreslås overført til lov om individuel boligstøtte under hensyn til ligheden mellem ydelserne.

Det foreslås, at den ansøger, der har søgt om boligstøtte efter denne bestemmelse, skal have mulighed for at vælge mellem denne støtte, der er uafhængig af husstandens indkomstforhold, og den almindelige, indkomstafhængige boligstøtte efter kap. 4 a svarende til, hvad der foreslås for andre ydelser efter kap. 5.

Til nr. 18

Bestemmelsen svarer til § 60 b i lov om byfornyelse og boligforbedring og foreslås overført til lov om individuel boligstøtte. Det foreslås dog, at bestemmelsen om forrentning af for meget udbetalt boligsikring udgår, da tilbagebetaling af boligstøtte i form af tilskud iøvrigt ikke forrentes.

Til nr. 19–22

Forslaget præciserer, at alle forbedringer, også gårdrydning og overgang til kollektiv varmforsyning, efter lejelovens kap. X i overensstemmelse med hidtidig administration af ordningen kan danne grundlag for forbedringsboligsikring.

Det foreslås, at arealnormen i § 23 c finder anvendelse ved opgørelse af boligudgiften, således at der kun kan beregnes forbedringsboligsikring på grundlag af den fulde forbedringsforhøjelse pr. m² for de første 60 m² bruttoetageareal for én person i husstanden og 20 m² pr. person herudover samt en procentdel af m²-lejen for areal herudover.